

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/65/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716895598
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8716895598.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filákovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Mýtnej č. 48, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, na ul. Mýtnej č. 48, proti žalovanému: G.A. O., P. XX.XX.XXXX, Y.Ý. J. E., P. S.. O.. H. Č.. XXXX/XX, právne zastúpenému: Mgr. Ladislavom Riedlom, advokátom so sídlom v Prešove, na ul. Levočskej č. 4703/89, o zaplatenie sumy 3.133,62 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 10.01.2018 č.k. 9Csp 5/2016-50 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok s výnimkou výroku o čiastočnom zastavení konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom konanie čiastočne zastavil o sumu 1.107,19 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 1.107,19 Eur od 29.07.2013 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 12.03.2012 zmluvu o poskytnutí pôžičky. Išlo o typovú formulárovú zmluvu, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany právneho predchodcu žalobcu. Všeobecné obchodné podmienky neboli súčasťou formulárovej zmluvy a neboli žalovaným podpísané. Právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky v zmluve dohodnuté nebolo, a preto písomné podanie právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20.07.2013 sa posúdilo ako odstúpenie od zmluvy, čím sa zmluva od začiatku zrušila a žalobca mal právo žiadať vydanie bezdôvodného obohatenia v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe, ktorá uplynula najneskôr dňa 21.07.2015. Žaloba bola podaná dňa 11.07.2016 po uplynutí premlčacej doby, a preto súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Ohľadne sumy 1.107,19 Eur s prísl. konanie v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby zastavil.

3. Výrok o trovách bol odôvodnený ustanoveniami § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku, s výnimkou nenapadnutého výroku o čiastočnom zastavení konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie sumy 2.026,43 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 ročne zo sumy 2.026,43 Eur od 29.07.2013 do zaplatenia. Ako dôvod uviedol, že listom zo dňa 20.07.2013 nedošlo k odstúpeniu od zmluvy. Podľa ustanovenia § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. V prejednávanej príhode nebol splnený ani jeden zákonný predpoklad pre platné odstúpenie od zmluvy. Zákon č. 129/2010 Z.z. neumožňuje veriteľovi odstúpiť od zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Taktiež možnosť odstúpenia od zmluvy nebola účastníkmi zmluvne dojednaná. Už len na základe týchto skutočností nie je možné

list s označením ako „predžalobná upomienka“ označiť za odstúpenie od zmluvy. Pri hodnotení tohto listu nie je možné použiť ani ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože sa nejedná o pochybnosti o obsahu spotrebiteľskej zmluvy, ale o hodnotenie toho, ktoré z možných práv právny predchodca žalobcu ako účastník zmluvného vzťahu využil. Súd prvej inštancie nemôže svojim vlastným právnym hodnotením nahrádzať vôľu účastníka zmluvného vzťahu a rozhodovať o tom, aké právo právny predchodca žalobcu využil. Zo žiadneho úkonu právneho predchodcu nevyplýva, aby od úverovej zmluvy odstúpil a takýto prejav nikdy neurobil. Listom zo dňa 20.07.2013 právny predchodca žalobcu realizoval oprávnenie predčasne žiadať o zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu neplatenia dohodnutých splátok v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Márnym uplynutím lehoty na zaplatenie pohľadávky nastala dňa 28.07.2013 splatnosť pohľadávky, ktorá sa tak premlčuje v zákonnej všeobecnej trojročnej premlčacej dobe podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka. Žalobcom uplatnená pohľadávka tak v čase začatia sporu dňa 11.07.2016 premlčaná nebola.

5. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu je opodstatnené.

6. Za odstúpenie od zmluvy nemožno považovať podanie právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20.07.2013 (č.l. 5 spisu). Z obsahu tohto podania označeného ako „predžalobná upomienka“ vôbec nevyplýva, aby ním právny predchodca žalobcu chcel odstúpiť od uzatvorenej zmluvy. Podľa tohto listu žalovaný ako dlžník napriek snahe veriteľa nevezal vážne predchádzajúce upozornenie týkajúce sa zmluvy č. XXXXXXXX, ktorým mu veriteľ poskytol poslednú možnosť mesačného splácania pohľadávky, a preto ho právny predchodca žalobcu dôrazne vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy. V tejto predžalobnej upomienke právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému celkovú istinu nesplatennej pôžičky a vyzval žalovaného na jej úplné zaplatenie v trojdňovej lehote počítanej od doručenia upomienky na presne špecifikovaný účet. Obsahom predžalobnej upomienky je tiež upozornenie právneho predchodcu žalobcu, že márnym uplynutím stanovenej lehoty začne vymáhať vyššie uvedenú pohľadávku spolu s príslušenstvom v súlade so zmluvou a zákonom a to vybratým spôsobom z alternatív uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach, prípadne realizáciou zabezpečenia. V závere predžalobnej upomienky je dlžník veriteľom upozornený, že svojim konaním, resp. nečinnosťou naplnil ustanovenia zmluvy, ktoré veriteľa oprávňujú okrem iného aj na uplatňovanie si všetkých nákladov spojených s vymáhaním, k čomu bez ďalšieho upozornenia aj pristúpi. Z obsahu a ani z označenia uvedeného písomného prejavu právneho predchodcu žalobcu voči dlžníkovi nevyplýva, aby ním veriteľ mienil odstúpiť od zmluvy o poskytnutí pôžičky, a preto konštatovanie súdu prvej inštancie o platnom odstúpení od zmluvy nemá podklad vo vykonanom dokazovaní. Z tohto dôvodu nie je správny ani záver poukazujúci na potrebu aplikácie dvojročnej subjektívnej premlčacej doby pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia vyplývajúcej z ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

7. Pokiaľ ide o ďalšie dôvody umožňujúce posúdiť žalobou uplatnený nárok ako nedôvodný, z odôvodnenia rozhodnutia vôbec nevyplývajú. V tomto smere je preto rozsudok nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

8. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 CSP. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia.

9. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Obdobným spôsobom náležitosti odôvodnenia rozsudku upravovalo ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016.

10. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkovi konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej.

11. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkovi odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

12. Keďže nevyhodnotenie, resp. nesprávne vyhodnotenie právne významných skutočností nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP rozsudok v napadnutej časti zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

13. V ňom bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť dôvodnosť podanej žaloby a následne vo veci rozhodnúť tak, aby štruktúra odôvodnenia rozhodnutia zodpovedala zásadám vyplývajúcim z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP.

14. Súd prvej inštancie, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

15. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).